

[Justitsministeren.]

Med Hensyn til de Udtalelser, som Venstre har fremsat som Mindretal i Betænkningen, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Der staar først, at Mindretallet ikke er Tilhængere af en Centralisering af vort Politivæsen, ikke engang i den her foreslaaede, noget camouflerede Form. „Camoufleringen bestaar i“, skriver man saa, „at Lovforslaget paa væsentlige Omraader ikke adskiller sig fra den nugældende Ordning, bl. a. derved, at Politidirektøren og Politimestrene fremdeles skal have den selvstændige Ledelse af Kredsenes Politi.“ Det har man for sin Venlighed! Jeg mente ikke, man skulde modernisere Politiet mere end nødvendigt, at man skulde gøre Overgangen fra det hidtil kendte til det nye brattere end nødvendigt, og derfor valgte jeg, ogsaa som en Indrømmelse over for den Opposition, hvis Skygge jo altid staar truende for en Minister, at tage det Hensyn at bevare den størst mulige Selvstændighed for den lokale Ledelse uden dermed at give Afkald paa de Fordele, som Centralisering vilde medføre. Og saa bliver jeg virkelig beskyldt for at have camoufleret et Enhedspoliti. Jeg vil bede den ærede Ordfører for Venstre om at tage det Udtryk „Camouflering“ tilbage, ikke fordi det er særlig injurerende, men fordi det passer saa lidt.

De næste Betragtninger, der gøres gældende af Venstre i Betænkningen om, at man maa bevare det kommunale Politi paa Grund af den nære Forbindelse og det nøje Kendskab, det har til Befolkningen, samt de Betragtninger, der knytter sig til Specialiseringen, er imødegaaet saa udførligt og saa rigtigt af den ærede Ordfører for Udvalget, at jeg ikke skal trætte med Gentagelser.

Jeg glemte før angaaende Amtsfuld-mægtigene at besvare et særligt Spørgsmaal fra det ærede Medlem Hr. Elgaard. Det ærede Medlem spurgte, om Ændringsforslaget vedrørende Politimestrenes Kvalifikationer var i Overensstemmelse med Indenrigsministeriets Standpunkt, jfr. ogsaa Retsplejeudvalgets subsidiære Udtalelse, der selv nævner Amtsfuld-mægtigene. Jeg skal hertil sige, at jeg ved ikke, om jeg tør smigre mig med, at Indenrigsministeriet har den samme Opfattelse, men jeg vilde ikke finde det unaturligt, om Justitsministeriet og Indenrigsministeriet har en lidt forskellig Opfattelse paa dette Punkt, og jeg vil heller ikke finde det unaturligt, om Indenrigsministeriet vil gøre det bedst muligt for de Folk, der er ansat under Indenrigsministeriet, uden at dette Ministerium derfor behøver at underkende

de Betragtninger, der ligger til Grund for Ændringsforslaget. I øvrigt lod det ærede Medlem Hr. Elgaard, som om Enhedspolitiet krævede, at alle praktisk talt havde det samme Arbejde, og at ingen var Specialister. Det er slet ikke det afgørende for Enhedspolitiet. Det afgørende er, om der er Enhed, Fasthed, Overblik og tilstrækkelig Myndighed hos dem, der har Ansvaret for Politiet. Det er det afgørende, og det er det, der opnaas gennem dette Lovforslag.

Venstres næste Indvending i Betænkningen gaar ud paa, at det saa ofte er konstateret i vort Samfund, at naar man har flyttet betydelige Opgavers Røgt fra Kommunerne over paa Staten, bliver den mærkbare Følge heraf betydeligt større Udgifter. Jeg ved ikke, hvor ofte det er konstateret, men jeg betragter det ikke som absolut usandsynligt, at det ærede Medlem har Ret, og det hænger vel sammen med, at hvis man vil opnaa større Orden i en Ting, saa koster det naturligvis noget, men saa er det heller ikke Bevis paa, at den tidligere Ordning var saa god, som den burde være. Venstre nævner i sin Betænkning en Række Krav, som vil opstaa — og hertil sluttede den ærede Ordfører Hr. Bindeslev sig tilsyneladende med Varme —, Krav om større Mandskabsstyrke, Krav om langt større Antal Tjenestemænd med Pensionsret, Krav om nye Embedsboliger, Krav om moderniserede Arresthuse o. s. v. Ja, det er muligt, der vil rejse sig saadanne Krav, men det er ikke det samme som, at de vil blive efterkommet, hvis de ikke er rimelige — og hvis de er rimelige, skal de efterkommes. Jeg synes ikke, man behøver ligefrem at opfordre til at gøre Udgifterne saa store som overhovedet muligt — og det laa jo næsten i disse Udtalelser.

Hvad angaar den økonomiske Lettelse, man venter rundt omkring i Købstadkommunerne, er jeg lidt vanskeligt stillet, for det hænger sammen med hele Udligningsordningen, og jeg tør derfor ikke give den ærede Ordfører Hr. Hartel noget Tilsagn, end ikke noget betryggende Tilsagn paa dette Punkt. Det afhænger af saa mange forskellige Forhold foruden Enhedspolitiet, at det tør man som Justitsminister ikke gøre. Men jeg kunde næsten fristes til at spørge den ærede Ordfører for Venstre, om han foretrækker — hvad man nærmest skulde tro, naar man hørte hans Tale —, at vi, Fler-tallet, gennemførte Enhedspolitiet, men lod Udgifterne afholde efter de hidtidige Regler. Jeg vil gerne have Svar paa dette Spørgsmaal, for det synes nærmest, som om man mener, at det Forslag, Regeringen har stillet